Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

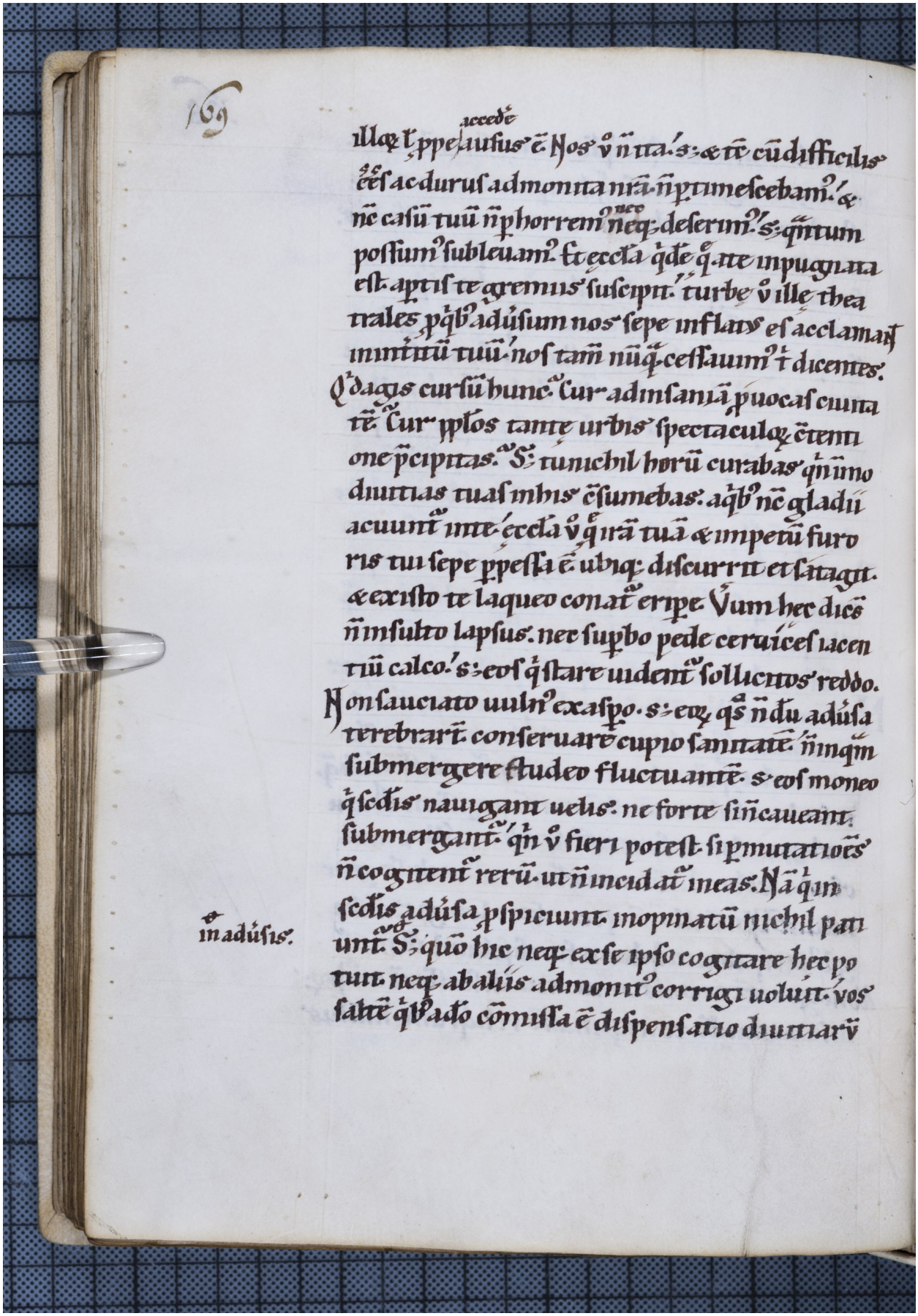

169

illaq; ppe accede lausus ē. Nos v ñ rta. s; & tē cū difficilis
ēēs ac durus admonita nrā ñ ptimescebam. & neq; deserim. s; qm tum
possum subleuam. Et ecclā qdē q. te inpugnata
est. aptis te gremis suscepit. turbe v ille thea
trales pqb adusum nos sepe inflatos et acclamant
in mtitū tuū. nos tam nūq; cessauim t dicentes.
Qdagis cursū hunc. Cur adinsaniā puocas cuita
tē. Cur pplos tante urbis spectaculaq; ētemi
one pcipitas. S; tu nichil horū curabas qn ūno
diuitias tuas inhis ēsumebas. aqb nē gladii
acuunt inte ecclā v q ira tua & impetū furo
ris tui sepe ppessa ē. ubiq; discurrit et satagit.
& existo te laqueo conat eripe. Vum hec dicē
ñ insulto lapsus. nec supbo pede ceruices iacen
tiū calco. s; eos q stare uident sollicitos reddo.
Non sauciato uulnē exaspo. s; eos q s ñ du adusa
terebrarī conseruare cupio sanitatē. ñ mqm
submergere studeo fluctuantē. s; eos moneo
q sedis nauigant uelis. ne forte siñ caueant.
submergant. qn v fieri potest. si pmutationes
ñ cognitent rerū. ut ñ incidat in meas. Nā qm
sedis adusa pspiciunt. inopinatū nichil pati
unt. S; quō hic neq; ex se ipso cogitare hec po
tuit. neq; ab aliis admonitū corrigi uoluit. vos
satē qb ado cōmissa ē dispensatio diuitiarū

in adusis.